

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
SECȚIA PENTRU PROCURORI

HOTĂRÂRE nr. 286

din 09 Octombrie 2008

în Hotărârea nr. 24 din 07 februarie 2008, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în temeiul dispozițiilor art. 40 lit. k) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a dispus efectuarea unui nou control la Direcția Națională Anticorupție – Structura centrală de către inspectorii judiciari pentru a se verifica modul în care au fost remediate deficiențele constate prin Raportul Inspecției Judiciare nr. 1213/IJ/380/SIP/2007, însușit de Secția pentru procurori în ședința din data de 08.10.2007.

Față de constatările Inspecției judiciare, materializate în Raportul nr. 270/IJ/85/SIP/2008, Direcția Națională Anticorupție a formulat obiecțiuni, structurate pe mai multe aspecte ce au vizat perioada supusă verificării, date greșit reținute în cuprinsul actului de control, probleme juridice controversate și ponderea neregularităților reținute față de întreaga activitate desfășurată pe perioada verificată.

Având în vedere verificările efectuate de Inspecția Judiciară – Serviciul de inspecție judiciară pentru procurori, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

1. La nivelul Secției de combatere a corupției a rezultat că, în general, procurorii cu funcții de conducere și-au îndeplinit atribuțiile înscrise în titlul VII, cap.1 din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție, luând măsuri eficiente pentru remedierea deficiențelor constatate cu ocazia controlului efectuat în anul 2007, valorificarea constatărilor și propunerilor Inspecției judiciare, aprobate de Secția pentru procurori fiind realizată într-o perioadă scurtă de timp de la data publicării raportului de control pe site-ul Consiliului Superior al Magistraturii (sau a comunicării raportului de control).

Referitor la activitatea de management, s-a constatat că, prin modul de exercitare a atribuțiilor ce le reveneau, procurorii cu funcții de conducere au asigurat o bună comunicare și colaborare cu personalul din subordine, cu celelalte compartimente din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și cu reprezentanții altor instituții și nu au fost evidențiate cazuri în care să se fi încălcat dispozițiile art. 64 alin. 2 din Legea 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată cu modificările și completările ulterioare care consacră principiul independenței procurorilor în desfășurarea anchetei și adoptarea soluției.

Sub aspectul desfășurării activității de urmărire penală s-a constatat existența unei preocupări constante a conducerii pentru soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, în acest sens luându-se măsuri pentru realizarea unei repartizări echilibrate a dosarelor, cu respectarea principiului continuității și, pe cât posibil, a principiului specializării, existând însă și situații în care aceste principii nu au putut fi respectate datorită delegării, detașării sau transferului procurorilor, împrejurări ce au impus o redistribuire a cauzelor.

Din verificarea tuturor dosarelor aflate în lucru la procuror a reieșit că, în general, s-a lucrat în mod ritmic, activitatea de urmărire penală fiind planificată și organizată în mod eficient, însă au fost identificate și cazuri în care s-au înregistrat întârzieri în efectuarea actelor de urmărire penală, datorate, pe de o parte, unor cauze de ordin obiectiv, cum ar fi: fluctuația de personal, volumul mare de activitate, complexitatea deosebită a cauzelor, modificările intervenite urmare a deciziei Curții Constituționale nr. 610/20.06.2007, declinările succesive ale cauzelor între cele trei structuri specializate ale Ministerului Public, regulatoarele de competență, neefectuarea în termen a unor

expertize, neîndeplinirea procedurilor în cadrul comisiilor rogatorii, imunitatea persoanelor cercetate, necesitatea obținerii avizelor pentru cercetarea unor persoane, iar pe de altă parte unor cauze de ordin subiectiv, cum ar fi: lipsa rolului activ al procurorului în efectuarea urmăririi penale, disjungerile succesive determinate de aceleași motive și adoptarea unor soluții cu privire la o parte din fapte și făptuitori, toate aceste împrejurări conducând la existența unor cauze mai vechi de un an de la sesizare și 6 luni de la începerea urmăririi penale.

Totodată s-a reținut că în ceea ce privește monitorizarea acestor cauze, deficiența constatată cu ocazia controlului anterior a fost remediată prin întocmirea unor evidențe ce cuprind dosarele din această categorie, prin raportare la data primei sesizări, indiferent de structura sau unitatea de parchet la care au fost înregistrate inițial și de data începerii urmăririi penale fără a face vreo distincție atunci când măsura a fost dispusă de un alt organ de cercetare.

S-a mai constatat că în toate cauzele aflate în curs de instrumentare în care s-a dispus interceptarea convorbirilor telefonice și interceptări ambientale s-au respectat dispozițiile înscrise în titlul III, secțiunea V, art. 91¹ și urm. din Codul de procedură penală iar perchezițiile au fost efectuate în condițiile art. 100 și urm. din același act normativ.

Controlul a mai relevat că în unele situații procurorii nu au respectat regulile referitoare la conexare, astfel că la ultimul dosar înregistrat și care avea un număr mai mare, s-a dispus conexarea celui cu număr de înregistrare mai vechi.

Verificarea cauzelor soluționate a evidențiat că, în general, actele procesuale și procedurale îndeplinesc condițiile de formă cerute de lege, fiind respectate dispozițiile legale în materie, iar măsurile și solicitările privind interceptarea și înregistrarea audio sau video, precum și perchezițiile au fost realizate cu respectarea dispozițiilor art. 91³ alin.5 din Codul de procedură penală, respectiv art. 100 și urm. în Codul de procedură penală.

Sub aspectul indicatorilor de calitate, în perioada supusă controlului, s-a constatat, față de perioada care a făcut obiectul verificărilor anterioare, că nu au fost adoptate soluții de netrimitere în judecată față de inculpați arestați, că doar în două cauze s-a dispus de instanțele de judecată prin hotărâri definitive restituirea dosarului la procuror

În vederea refacerii ori completării urmăririi penale și în alte două cauze s-a dispus achitarea a 4 inculpați, toate aceste soluții fiind apreciate pe cale ierarhică ca neimputabile procurorilor.

În ceea ce privește plângerile împotriva actelor și măsurilor dispuse de către procuror, precum și a lucrărilor cu caracter general s-a evidențiat că, spre deosebire de perioada ce a făcut obiectul controlului anterior, în prezent, în soluționarea acestora a fost respectat atât termenul de 20 de zile, prevăzut de dispozițiile art. 277 Cod procedură penală, cât și dispozițiile art. 278 alin.3 Cod procedură penală, nefiind identificată nicio situație în care soluția să fi fost adoptată prin referat și nu prin actul procedural reglementat de acest articol.

Referitor la lucrările înregistrate cu indicativul VIII/1 din nomenclator, care vizează sesizări ale unor persoane fizice sau sesizări din oficiu privind comiterea unor fapte prevăzute de legea penală, s-a relevat remedierea deficienței constatate cu ocazia controlului din anul 2007, procurorii cu funcții de conducere luând măsuri ca aceste sesizări să fie înregistrate inițial în evidența lucrărilor generale și trecute în evidența cauzelor penale doar dacă din verificări se conturau indicii ale săvârșirii unor fapte prevăzute de legea penală.

Cu privire la sesizările anonime, la nivelul Secției s-au luat măsuri pentru respectarea dispozițiilor înscrise în art. 10 din Legea 233/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor.

În raport de deficiențele constatate la controlul anterior, la nivelul Serviciului de investigații privind infracțiunile de corupție s-au luat măsuri ca toate activitățile judiciare să fie desfășurate în limitele conferite de actul delegării și cu respectarea termenelor administrative, constatându-se totodată o implicare mai mare a procurorilor în activitatea de urmărire penală prin verificarea respectării termenelor de către ofițerii de poliție judiciară stabilite pentru efectuarea activităților dispuse prin actul de delegare, deși volumul de activitate a acestui serviciu a crescut față de perioada 2006 – iulie 2007.

În ceea ce privește activitatea de secretariat și grefă, nu s-au identificat deficiențe în activitatea de înregistrare, circuit al lucrărilor, păstrare și arhivare a documentelor, personalul auxiliar de specialitate din aceste compartimente respectând dispozițiile

înscrise în capitolele VI și VII din Regulamentul de organizare și funcționare al Direcției Naționale Anticorupție.

Față de măsurile dispuse de conducerea Secției în vederea îmbunătățirii activității de urmărire penală, Secția pentru procurori apreciază că se impune ca procurorii cu funcții de conducere, în limitele conferite de principiul controlului ierarhic, să dea valoare acestui principiu mai ales în cazul dosarelor în care procurorii dispun soluții de urmărire penală și, totodată, disjungerea cauzei cu privire la alte fapte ori făptuitori, precum și al celor în care se dispune conexarea, astfel încât să existe o evidență clară a datei inițiale de înregistrare a cauzei prin raportare la dosarul inițial.

2. La Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție s-a evidențiat faptul că nu au fost remediate decât în parte deficiențele constatate la controlul anterior, procurorul șef secție, în virtutea atribuției generale de conducere și control prevăzută de art. 43 alin. (1) lit. a) din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție, nedispunând măsurile adecvate pentru organizarea corespunzătoare a activității secției pe care o conduce.

Astfel, deși cu ocazia controlului anterior a fost subliniată importanța corectei înregistrări a actelor de sesizare asupra activității de urmărire penală, respectiva deficiență nu a fost înlăturată, înregistrarea actelor de sesizare făcându-se în continuare cu nerespectarea legii și a dispozițiilor regulamentare, fiind înregistrate inițial ca lucrare penală și ulterior ca dosar penal, deși este obligatorie evidențierea în Registrul penal în toate cazurile atunci când actul de sesizare respectă condițiile de fond și formă cerute de art. 222 și urm. din Codul de procedură penală.

În lipsa înregistrării unui act de sesizare ca dosar penal nu se poate proceda la delegarea procurorului de caz și nici la însărcinarea ofițerilor de poliție judiciară cu efectuarea anumitor activități de cercetare penală, înregistrarea necorespunzătoare determinând neefectuarea cu celeritate sau deloc a activităților de urmărire penală, iar în unele situații conduce și la adoptarea unor soluții neconforme cu dispozițiile procesual penale, soluții ce nu pot fi contestate în condițiile Codului de procedură penală tocmai ca urmare a neînregistrării actelor de sesizare ca dosar penal.

Astfel, au fost identificate situații în care acte de sesizare valabil formulate au fost înregistrate cu întârziere ca dosare penale, după verificarea lor de către procurori în cadrul cartării registrelor R-13 și R-19 privind intrarea – ieșirea corespondenței și evidența cererilor, reclamațiilor, sesizărilor, plângerilor și memoriilor adresate Direcției Naționale Anticorupție, iar în alte cazuri au fost delegați ofițeri de poliție judiciară cu efectuarea unor activități de cercetare penală, deși respectivele cauze nu erau înregistrate ca dosare penale și, ca atare, nu se puteau emite ordonanțe de delegare conform art. 217 alin. (4) din Codul de procedură penală. De asemenea, într-o cauză înregistrată în Registrul de evidență a cererilor, reclamațiilor, sesizărilor, plângerilor și memoriilor s-a adoptat o soluție de închidere a lucrării printr-un referat deși, fiind vorba de o sesizare penală și pentru care nu se confirmase existența faptelor reclamate, soluția legală era de neurmărire penală pe temeiul art. 228 al. 6 cu referire la art. 10 din Codul de procedură penală. Astfel, neînregistrarea corespunzătoare a plângerii a determinat și adoptarea unei rezoluții de infirmare a referatului de închidere a lucrării, deși rezoluția de infirmare trebuia să privească o soluție de neurmărire penală.

S-a constatat că nu a fost înlăturată nici deficiența privitoare la întocmirea unor procese-verbale de sesizare din oficiu peste actele de sesizare inițiale, denaturându-se astfel data la care fusese de fapt sesizat organul de urmărire penală.

Verificările efectuate au evidențiat că în continuare nu se înregistrează în Registrul de evidență a activității de urmărire penală, dosarele penale transmise spre competentă soluționare de alte structuri de parchet și că mai există situații în care actele de sesizare se transmit, spre examinare, Serviciului de investigații.

În ceea ce privește primul aspect, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii a hotărât ca fiind întemeiată obiecțiunea formulată de conducerea Direcției Naționale Anticorupție referitoare la consemnarea, în mod eronat, a două dosare pentru exemplificarea practicii constante a Secției de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție de neînregistrare în Registrul penal a dosarelor penale transmise spre soluționare de către alte structuri de parchet.

De asemenea, s-au identificat și unele situații în care actele de sesizare nu au mai fost deloc înregistrate ca dosare penale, ci trimise, după perioade lungi de timp, pe baza

aprecierii ofițerilor Serviciului de investigații, altor unități de parchet sau serviciilor teritoriale ale Direcției Naționale Anticorupție, sub motivul respectării criteriului competenței materiale sau teritoriale.

Cu privire la această constatare, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii a apreciat ca întemeiată obiecțiunea formulată de Direcția Națională Anticorupție, considerând că în mod greșit a fost reținută ca deficiență trimiterea unei sesizări la Serviciul Teritorial Brașov, deși respectiva unitate de parchet nu deține în organizare un serviciu de investigații, întrucât, la unitățile teritoriale unde numărul polițiștilor este mic și, potrivit legislației, nu pot fi organizați sub forma serviciilor, aceștia desfășoară totuși activități de investigație și activități de urmărire penală delegate de procuror.

Referitor la deficiența constatată cu ocazia controlul anterior în legătură cu activitatea de primire și înregistrare a lucrărilor privind modul de valorificare a petițiilor anonime, în urma verificării prin sondaj s-a identificat o singură cauză în care sesizarea anonimă a servit la constituirea unui dosar penal fără a exista un proces-verbal de sesizare din oficiu. Cu toate acestea, s-a constatat că petițiile anonime nu se soluționează în conformitate cu dispozițiile art. 7 din O.G. nr. 27/30.01.2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, aprobată, cu modificări, prin Legea nr. 233/2002, soluțiile adoptate nefiind de clasare, ci de arhivare pe motiv că nu se constatare existența „unei pagube certe”, sau că faptele din sesizare „erau prescrise”.

De asemenea, s-a constatat că soluțiile de clasare nu au fost dispuse în termenul legal de 30 de zile.

Au fost identificate și situații în care petițiile anonime nu au fost soluționate în niciun fel la nivelul Secției de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, ci transmise altor unități de parchet, după perioade lungi de timp de la înregistrare.

Deficiența constatată în cadrul controlului anterior privind activitatea Serviciului de investigații a fost remediată de procurorul șef secție care a dispus ca ofițerii de investigație să nu mai efectueze acte circumscrise activității de urmărire penală în lipsa unui dosar penal și a unei dispoziții exprese a procurorului.

Măsurile de reorganizare a activității Serviciului de investigații nu au fost însă pe deplin eficiente, constatându-se că au fost în continuare repartizate acestui serviciu unele plângeri sau sesizări penale care nu necesitau verificări preliminare pentru a fi înregistrate ca dosare penale.

În ceea ce privește exercitarea atribuțiilor manageriale de către procurorul șef secție pe segmentul activității de urmărire penală propriu-zisă, s-a constatat remedierea deficienței referitoare la nerespectarea principiului continuității procurorului pe parcursul instrumentării unei cauze penale, dosarele reținute spre soluționare nemaifiind redistribuite către alți procurori, dar a delegat, în unele situații, alături de sine, și alți procurori pentru efectuarea urmăririi penale.

Referitor la încălcarea principiului continuității procurorului în faza de urmărire penală din perspectiva modului de soluționare a cererilor de conexare, cu consecința redistribuirii unor dosare către alți procurori, printr-o conexare greșită, cu ocazia controlului a fost identificată o cauză penală în care, deși se aplicaseră corespunzător dispozițiile art. 35 din Codul de procedură penală, a fost înlocuit procurorul căruia îi revenea de drept competența de a instrumenta cauza în întregul său, redistribuirea dosarului către procurorul delegat cu efectuarea urmăririi penale în cauza conexată fiind dispusă de procurorul șef secție.

Din perspectiva modului de organizare de către procurorul șef secție a controlului activității desfășurate de procurorii din subordine, s-a constatat remedierea deficienței constatate în cadrul controlului din anul 2007 prin aplicarea corectă a dispozițiilor art. 46 alin. (2) și art. 48 alin. (2) cu referire la art. 36 alin. (2) lit. e) din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție, legalitatea și temeinicia soluțiilor de netrimiteri în judecată nemaifiind examinată de procurorul șef secție, ci de procurorii șef serviciu.

Totuși, activitatea de control exercitată de procurorul șef secție și procurorii șefi serviciu nu a fost însă pe deplin eficientă, având în vedere faptul că verificările efectuate asupra calității actelor procedurale întocmite în cauzele în care urmărirea penală a fost finalizată prin soluții de netrimiteri în judecată au evidențiat, în continuare, temeiuri juridice greșite sau incomplet reținute în soluțiile emise de procurorii Secției de

combateră a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, dispozitive defectuos redactate și acte procedurale neconforme măsurilor procesuale adoptate.

Situații de încălcare a normelor procedurale au fost constatate și în cadrul măsurilor de conexare, dispoziție procesuală ce a fost luată prin ordonanță și nu prin rezoluție, contrar dispozițiilor art. 203 din Codul de procedură penală interpretat în corelație cu dispozițiile art. 45 din același cod.

Deficiența constatată în legătură cu necomunicarea soluțiilor de netrimitere în judecată persoanelor care formulară sesizarea și/sau persoanele față de care se efectuaseră acte premergătoare nu a fost remediată în totalitate, verificările efectuate stabilind că încă persistă practica de necomunicare a tuturor soluțiilor de neîncepere a urmăririi penale dispuse, constatându-se, în continuare, necomunicarea acestora din dispoziția expresă a procurorului de caz, pe considerentul păstrării confidențialității față de dosarul nou format în urma disjungerii.

De asemenea, deși dispozițiile art. 228 alin. (6) din Codul de procedură penală sunt clar redactate sub aspectul persoanelor față de care se comunică soluția de neîncepere a urmăririi penale, s-au constatat situații în care comunicarea a avut loc numai față de anumite persoane, deși actele premergătoare vizau mai multe persoane.

Mai mult, a fost identificată și o situație în care soluția de neîncepere a urmăririi penale nu a fost comunicată față de 3 persoane, deși în cursul actelor premergătoare se autorizase interceptarea convorbirilor telefonice, caz în care comunicarea soluției de neîncepere a urmăririi penale era obligatorie nu numai pe temeiul dispozițiilor art. 228 alin. 6 din Codul de procedură penală, ci și a dispozițiilor art. 91³ alin. 5 din Codul de procedură penală.

Au fost constatate și cazuri în care soluțiile de netrimitere în judecată au fost comunicate printr-un singur act tuturor persoanelor față de care se efectuaseră acte premergătoare, într-o sesizare penală, deși potrivit dispozițiilor procesual penale obligația de comunicare este îndeplinită numai dacă înștiințarea are loc pentru fiecare persoană în parte.

Alte cazuri de necomunicare a soluțiilor de netrimitere în judecată au fost constatate pentru situațiile în care măsura a fost dispusă prin rechizitoriu, ca act al

procurorului, obligația comunicării soluției de netrimitere în judecată subzistând, și în această situație, în sarcina organului judiciar.

Deficiențele constatate la controlul anterior vizând activitatea de soluționare a plângerilor formulate împotriva măsurilor și actelor procurorului, sub aspectul competenței și al temeiurilor juridice, au fost remediate în parte în sensul că nu au mai fost identificate situații de soluționare a unor plângeri de către procurori incompetenți sub aspectul ierarhiei funcțiilor sau de procuror în substituirea instanței, într-un singur caz constatându-se depășirea competențelor funcționale prin soluționarea de către procurorul șef secție, prin infirmarea din oficiu a unei soluții de neîncepere a urmăririi penale dispusă de un procuror din cadrul Serviciului Teritorial Iași, întrucât nu era procuror ierarhic superior pentru procurorii din cadrul structurii teritoriale pentru a putea exercita din oficiu controlul de legalitate prevăzut de art. 64 alin. (3) din Legea nr. 304/2004, iar infirmarea soluției de neîncepere a urmăririi penale s-a dispus pentru motive de netemeinicie, nu de nelegalitate.

În ceea ce privește rezolvarea greșită a plângerilor formulate împotriva actelor procurorului sub aspectul temeiurilor juridice reținute și a actelor procedurale emise, a rezultat că în toate cazurile verificate nu s-a menționat modul în care a fost rezolvată plângerea prin înscrierea soluției de admitere sau admitere în parte a plângerii, fiind identificate și situații în care au fost reținute ca temei juridic la adoptarea soluției texte de lege a căror aplicare nu putea avea loc concomitent, întrucât infirmarea din oficiu prevăzută de art. 64 alin. (3) din Legea nr. 304/2004 nu se poate dispune ca efect al admitterii unei plângeri formulate conform art. 275 - 278 din Codul de procedură penală.

De asemenea, au fost identificate și situații de rezolvare pe fond a unor plângeri deși controlul de legalitate și temeinicie nu era permis, soluția contestată fiind de declinare a competenței de soluționare a cauzei.

O altă deficiență constatată cu ocazia controlului anterior privea trimiterea cauzelor penale înregistrate la Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție la serviciile teritoriale pe criteriul competenței teritoriale și după perioade lungi de timp, fără a interveni împrejurări noi care să modifice competența teritorială de la data înregistrării la Structura centrală.

Sub acest aspect, Secția pentru procurori din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii a apreciat ca fiind întemeiată obiecțiunea formulată de conducerea Direcției Naționale Anticorupție privind reținerea, în mod greșit, a trei dosare pentru exemplificarea situațiilor în care, la nivelul Secției de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, s-a luat măsura de trimitere la serviciile teritoriale după o lungă perioadă de timp.

Astfel, Secția a reținut că două dintre acestea sunt motivate obiectiv și nu au la bază stabilirea competenței teritoriale, iar cel de-al treilea a fost trimis structurii teritoriale la 10 zile de la înregistrare.

De asemenea, cu ocazia controlului anterior se reținuse că la nivelul Secției de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție nu exista o practică unitară sub aspectul actelor ce cuprindeau dispoziția de trimitere a cauzelor către serviciile teritoriale, constatându-se că în asemenea situații se emiteau atât adrese, referate cât și ordonanțe de declinare a competenței.

Verificările efectuate au stabilit că aceste deficiențe nu au fost întru totul remediate existând, în continuare, situații în care trimiterea cauzelor s-a dispus pe bază de adresă în loc de ordonanță, ca act procedural ce constată dispoziția de declinare a competenței de soluționare a cauzelor în favoarea altor parchete, competente din punct de vedere teritorial, și nu întotdeauna pentru motive care să nu fi fost cunoscute organului judiciar la momentul verificării competenței.

O altă neregularitate constatată cu ocazia efectuării controlului de fond viza și delegarea, din dispoziția procurorului șef secție, a unor procurori de la serviciile teritoriale în instrumentarea unor cauze penale înregistrate și aflate în lucru la Structura centrală, cu depășirea competențelor funcționale în cadrul ierarhiei funcției administrative de către procurorul șef secție. Totuși, după aprobarea raportului efectuat în anul 2007, un dosar în acest mod repartizat, a rămas în continuare delegat pentru efectuarea urmăririi penale unui procuror de la Biroul Teritorial Satu Mare care efectuează, și în prezent, activități de urmărire penală.

Verificarea activității de urmărire penală proprie în relație cu dreptul de delegare și limitele în care procurorul poate dispune ca anumite activități să se efectueze de organele

poliției judiciare a relevat că în, continuare, se transferă în sarcina poliției judiciare atribuții ce țin de esența activității de urmărire penală.

Astfel, chiar dacă s-a renunțat la practica de întocmire a planurilor de anchetă de către ofițerii de poliție judiciară, s-au constatat situații în care activități de urmărire penală au fost lăsate la libera apreciere a lucrătorului de poliție judiciară.

De asemenea, delegarea ofițerilor de poliție judiciară a avut loc și pentru participarea la audierea unor învinuiți în cauză, rezultând că a fost extinsă, nepermis, sfera actelor de cercetare penală peste conținutul dispozițiilor art. 217 alin. (4) din Codul de procedură penală.

Sub aspectul măsurilor luate pentru reducerea duratei procedurilor judiciare, s-a constatat că după aprobarea raportului efectuat în anul 2007, conducerea administrativă a Direcției Naționale Anticorupție a dispus efectuarea unor controale, prin procurori anume desemnați, privind măsurile luate la nivelul secțiilor Direcției Naționale Anticorupție - Structura centrală în cadrul activității de remediere a deficiențelor constatate de inspectorii judiciari, referitoare la reducerea stocului de dosare vechi la un nivel rezonabil și monitorizarea acestora .

Verificările efectuate au evidențiat faptul că procurorul șef al Secției de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție a organizat activitatea de monitorizare a dosarelor vechi, în acest sens procedând la identificarea lunară a stocului de dosare mai vechi de 1 an de la data primei sesizări și 6 luni de la începerea urmăririi penale și evidențierea dosarelor soluționate din respectivele categorii de cauze, notele întocmite în acest sens cuprinzând și mențiuni referitoare la motivele care au determinat întârzieri în soluționarea cauzelor, la desemnarea procurorului șef adjunct secție și a procurorilor șefi serviciu în vederea efectuării unor controale operative curente, având ca obiectiv ritmicitatea actelor de urmărire penală efectuate de procurorii din subordine, la monitorizarea activității desfășurate de Serviciul de specialiști din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, în vederea identificării cauzelor care determinau întârzierea depunerii rapoartelor de constatare solicitate de procurorii Secției.

Deși toate activitățile menționate au fost efectuate în scopul reducerii duratei procedurilor judiciare, s-a constatat că, în fapt, acestea nu au avut eficiența urmărită,

existând în continuare un număr semnificativ de dosare mai vechi de 1 an de la data primei sesizări și 6 luni de la începerea urmăririi penale, precum și dosare în care nu s-au efectuat cu ritmicitate sau deloc activități de urmărire penală, întrucât fie nu s-au stabilit, în toate cazurile, termene de efectuare sau de finalizare a activităților de urmărire penală, iar în anumite cauze, deși finalizate cercetările, nu s-au adoptat măsuri procesuale în termenele stabilite în acest scop de procurorii cu atribuții de control, fie unele controale efectuate de conducere administrativă a Secției de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție asupra activității desfășurate de procurori în cauzele în curs de soluționare au avut un caracter pur formal. Cu toate acestea, principala responsabilitate pentru stocul de dosare vechi revine însă procurorului de caz, cu excepția situațiilor în care întârzierea în instrumentare se datorează unor cauze obiective.

S-a constatat, de asemenea, că celeritatea activităților de urmărire penală în cauze de competența Direcției Naționale Anticorupție este de multe ori direct influențată și de conduita altor autorități, cărora li se solicită informații, rapoarte de control și alte solicitări de activități, indispensabile soluționării cauzelor penale, situații ce justifică obiectiv întârzierea procedurilor judiciare, la acestea adăugându-se și numărul insuficient de specialiști, fluctuația de personal înregistrată în cadrul procurorilor și gradul de ocupare a posturilor de procuror la nivelul Secției de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție.

În cadrul verificărilor efectuate asupra activității de urmărire penală desfășurate de procurorii Secției de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție cu privire la calitatea actelor de inculpare în cauzele soluționate, s-a constatat că rechizitoriile emise cuprindeau elementele prevăzute de art. 263 din Codul de procedură penală, în continuare fiind reținută ca unică neregularitate menționarea în cuprinsul rechizitoriilor a unor elemente ce nu au valoarea unor mijloace de probă în sensul art. 63 alin. (1) din Codul de procedură penală.

Deficiență privind nerealizarea învățământului profesional descentralizat a fost remediată pentru anul 2008, prin stabilirea tematicii ce urma a fi dezbătută trimestrial, însă în acest program nu a fost inclusă și tema propusă de Inspekția Judiciară vizând instituțiile de drept procesual penal incidente în adoptarea soluțiilor de netrimiteră în

judecată, disjungeri și conexări, prevăzută în Hotărârea nr. 257 din 8.10.2007 a Secției pentru procurori.

Pe fond însă, activitatea de învățământ profesional a rămas deficitară față de modul în care s-au desfășurat aceste ședințe, în procesele-verbale încheiate nefiind consemnată existența unor dezbateri asupra problemelor propuse spre analiză, iar cel al ședinței de învățământ profesional din 11.04.2008 cuprinde doar numele participanților și semnătura acestora.

Verificările efectuate au stabilit însă remediarea, în totalitate, a deficiențelor constatate în legătură cu activitatea de formare profesională continuă a personalului auxiliar de specialitate.

În ceea ce privește deficiențele de natură organizatorică constatate în Raportul de control anterior cu privire la activitatea compartimentului grefă, registratură și arhivă ca urmare a faptului că procurorul șef secție nu delimitase în concret atribuțiile ce reveneau fiecărui grefier în parte, în activitatea de păstrare și completare a registrelor, acestea au fost remediate cu precizarea că după vacantarea postului de grefier șef secție, procurorul șef secție nu a dispus măsuri pentru preluarea atribuțiilor de păstrare și completare a registrelor de către un alt grefier, până la ocuparea postului.

De asemenea, s-a constatat că, în continuare, nu se înregistrează toate lucrările în sistem partidă, omisiune care nu este imputabilă personalului auxiliar de specialitate, ci procurorilor care nu prezintă spre înregistrare lucrările intermediare în cauzele în curs de soluționare.

A rezultat că registrul R-3 de evidență a persoanelor arestate, a sesizărilor privind efectuarea perchezițiilor și a sesizărilor privind autorizarea interceptărilor și înregistrării convorbirilor nu este constituit ca atare la nivelul acestei Secții, ca urmare a Ordinului nr. 102 din 25.09.2006 al procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, emis cu neobservarea legii și nereactualizat după adoptarea Regulamentului de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție.

Față de măsurile dispuse de conducerea Secției în vederea îmbunătățirii activității de urmărire penală, Secția pentru procurori apreciază că se impune ca procurorii cu funcții de conducere să se implice mai eficient în organizarea activității secției, să dea

eficiență mai mare principiului controlului ierarhic, urmând a lua măsurile care se impun în vederea remedierii deficiențelor constatate de inspectorii judiciari și însușite de Secția pentru procurori.

3. Din verificările efectuate la nivelul Secției de combatere a infracțiunilor de corupției săvârșite de militari a reieșit că procurorii cu funcții de conducere și-au îndeplinit atribuțiile înscrise în titlul VII, cap. III, secțiunea a 2-a din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție, luând măsuri eficiente pentru remedierea deficiențelor constatate cu ocazia controlului efectuat în anul 2007, prin valorificarea constatărilor și propunerilor Inspecției judiciare pentru îmbunătățirea activității de urmărire penală, aprobate de Secția pentru procurori.

Referitor la activitatea de management, s-a constatat că, prin modul de exercitare a atribuțiilor ce le reveneau, procurorii cu funcții de conducere au asigurat o bună comunicare și colaborare cu personalul din subordine, cu celelalte compartimente din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și cu reprezentanții altor instituții, în perioada iulie 2007 – iulie 2008, procurorii șef serviciu nemaiefectuând activități de execuție.

În exercitarea controlului ierarhic, procurorii cu funcții de conducere au respectat principiul înscris în dispozițiile art. 64 alin. (2) din Legea 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare care consacră principiul independenței procurorilor în desfășurarea anchetei și adoptarea soluției.

Sub aspect organizatoric, s-a constatat că s-au luat măsuri pentru realizarea unei repartizări echilibrate a dosarelor, cu respectarea principiului continuității și, pe cât posibil, a principiului specializării procurorilor.

În ceea ce privește evidența cauzelor mai vechi de 1 an de la sesizare și 6 luni de la începerea urmăririi penale, conducerea Secției a luat măsuri pentru eliminarea deficienței constatate la controlul anterior referitoare la criteriile în baza cărora se înregistrau cauzele la nivelul Secției, în prezent, monitorizarea și evidențierea acestor cauze făcându-se prin raportarea la data primei sesizări, indiferent de structura de parchet unde cauza s-a înregistrat inițial și de la data începerii urmăririi penale, fără vreo distincție dacă măsura a fost dispusă de un alt organ de cercetare.

Sub aspectul desfășurării activității de urmărire penală, din verificarea tuturor cauzelor aflate în lucru a reieșit că, în general, s-a lucrat în mod ritmic, procurorii cu funcții de conducere luând măsuri pentru reducerea duratei procedurilor și finalizarea urmăririi penale, măsuri ce au condus la scăderea numărului de cauze mai vechi de un an de la sesizare prin raportare la perioada supusă controlului precedent de la 10 la 8 și neidentificarea niciunei cauze mai vechi de 6 luni de la începerea urmăririi penale, spre deosebire de controlul anterior când au fost identificate 15 astfel de cauze.

Analiza dosarelor mai vechi de un an de la sesizare aflate în lucru la procurori a evidențiat faptul că durata mare a procedurilor s-a datorat, în principal, unor cauze de ordin obiectiv, precum volumul mare de activități judiciare ce trebuiau efectuate, complexitatea deosebită a unor cauze, calitatea persoanelor, neefectuarea în termen a unor expertize sau dificultatea obținerii de înscrisuri de la alte instituții publice, fiind identificată o singură cauză în care întârzierile în efectuarea actelor de urmărire penală s-au datorat lipsei rolului activ al procurorului în efectuarea urmăririi penale.

Verificarea cauzelor soluționate a evidențiat că, în general, au fost respectate dispozițiile legale în materie, actele procesuale și procedurale îndeplinind condițiile de formă cerute de lege, iar măsurile și solicitările privind interceptarea și înregistrarea audio sau video, precum și perchezițiile au fost realizate cu respectarea dispozițiilor art. 91³ alin.5 din Codul de procedură penală, respectiv art. 100 și urm. în Codul de procedură penală.

În ceea ce privește numărul cauzelor soluționate la nivelul Secției în perioada supusă verificării, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii constată întemeiată solicitarea Direcției Naționale Anticorupție - Secție de combatere a infracțiunilor de corupție săvârșite de militari de îndreptare a erorii materiale privind numărul cauzelor soluționate și rectificarea cifrei din 111 cauze în 114 cauze.

Sub aspectul indicatorilor de calitate, în perioada supusă controlului, s-a constatat că nu au fost adoptate soluții de netrimitere în judecată față de inculpați arestați, că nu au fost pronunțate hotărâri definitive de restituire a cauzei la procuror în vederea refacerii sau completării urmăririi penale, iar prin hotărâri definitive pronunțate de instanțele de

judecată, au fost achitați 5 inculpați, toate aceste soluții fiind apreciate pe cale ierarhică ca neimputabile procurorilor.

Verificarea plângerilor împotriva actelor și măsurilor dispuse de către procuror, precum și a lucrărilor cu caracter general înregistrate a evidențiat că acestea au fost soluționate în temenele impuse de lege, modul de soluționare comunicându-se părților interesate în termenul prevăzut de art. 277 Cod procedură penală.

În ceea ce privește activitatea de secretariat și grefă, s-a reținut că personalul auxiliar de specialitate din aceste compartimente a respectat dispozițiile înscrise în capitolele VI și VII din Regulamentul de organizare și funcționare al Direcției Naționale Anticorupție.

Față de măsurile dispuse de conducerea Secției în vederea îmbunătățirii activității de urmărire penală, Secția pentru procurori apreciază că procurorii cu funcții de conducere, în limitele conferite de principiul controlului ierarhic, trebuie să acorde atenție monitorizării cauzelor mai vechi de un an de la prima sesizare și 6 luni de la începerea urmăririi penale, precum și identificării cauzelor și luării măsurilor eficiente pentru reducerea duratei procedurilor în dosarele în care procurorii nu au rol activ în efectuarea urmăririi penale.

4. Verificările efectuate la nivelul Secției judiciare penale a Direcției Naționale Anticorupție au evidențiat faptul că procurorii cu funcții de conducere au avut în vedere observațiile și constatările Inspecției Judiciare, formulate cu ocazia controlului efectuat în anul 2007, procedând, prin măsurile luate, la înlăturarea tuturor deficiențelor constatate.

Astfel, în ceea ce privește activitatea de îndrumare și control, programul de activitate pe semestrul II 2007 a fost refăcut, fiind incluse încă două obiective, respectiv întocmirea situației plângerilor formulate împotriva soluțiilor de netrimitere în judecată adresate instanțelor și verificarea trimestrială a compartimentelor de grefă, obiective ce au fost realizate.

Remedierea deficienței constatate cu ocazia controlului anterior referitoare la nerespectarea dispozițiilor art. 57 lit. e din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție privind întocmirea analizei cauzelor cu inculpați arestați preventivi în care instanțele judecătorești au pronunțat hotărâri de achitare și restituire la

procuror și a cazurilor în care s-a dispus, prin hotărâri definitive, punerea în libertate a unor inculpați trimiși în judecată în stare de arest preventiv nu a fost realizată ca urmare a neprevederii unor astfel de măsuri în Ordinul nr. 229/25 septembrie 2007 al Procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin care a fost modificat Ordinul nr. 180/2006.

În ceea ce privește îndrumările și sprijinul acordat în vederea pregătirii temeinice a procurorilor pentru ședințele de judecată, s-a constatat că procurorii cu funcții de conducere au verificat periodic modul în care procurorii cunosc lucrările dosarelor, procesele-verbale de analiză a soluțiilor încheiate săptămânal cuprinzând referiri la situația dosarelor aflate în lucru la procurori, actele normative și deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Totodată, verificările la registratura Secției s-au efectuat trimestrial, conform prevederilor art. 150 din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție.

În activitatea de soluționare a cererilor de revizuire, s-a constatat că în cinci cazuri cererile au fost soluționate prin efectuarea cercetărilor și formularea concluziilor în termenul de 2 luni prevăzut de art. 399 Cod procedură penală, iar într-o singură cauză soluționarea cererii de revizuire s-a realizat după 4 luni de la înregistrarea la Direcția Națională Anticorupție, datorită interpretărilor diferite privind competența de soluționare a cererii.

În activitatea de rezolvare a memoriilor, plângerilor și sesizărilor nu au fost evidențiate deficiențe, cele constatate cu ocazia controlului anterior în această activitate fiind remediate în totalitate.

Având în vedere măsurile dispuse de conducerea Secției pentru remedierea deficiențelor constatate la controlul anterior, Secția pentru procurori apreciază că se impune, pentru îmbunătățirea sistemului informațional, comunicarea semestrială și anuală către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Resurse Umane și Documentare a analizei indicatorilor de calitate și a informărilor privind achitățile referitoare la arestați preventiv.

5. Cu privire la funcționarea Serviciului specialiști, verificările efectuate au relevat că toate deficiențele constatate au fost remediate, procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție implicându-se în coordonarea și eficientizarea serviciului.

În ceea ce privește termenele de realizare a rapoartelor de constatare tehnico-științifică s-a constatat că, în continuare, aceste lucrări sunt soluționate cu întârziere, datorită, pe de-o parte, numărului redus de specialiști în anumite domenii, iar pe de altă parte, faptului că rezoluțiile procurorilor nu sunt însoțite, în unele situații, de toate materialele corespunzătoare întocmirii rapoartelor de constatare tehnico-științifice complete și fundamentate.

Totodată, a fost eliminată practica rapoartelor de constatare tehnico-științifice intermediare, iar deficiențele referitoare la completarea registrelor existente au fost remediate în totalitate.

S-a relevat și faptul că nu au fost efectuate demersuri în vederea modificării dispozițiilor legale referitoare la subordonarea directă și nemijlocită a specialiștilor față de procurorii Direcției Naționale Anticorupție, de natură a înlătura prelungirea procedurilor judiciare prin invocarea lipsei de imparțialitate și obiectivitate a rapoartelor de constatare tehnico-științifică astfel întocmite.

Față de măsurile dispuse de conducerea Serviciului pentru remedierea deficiențelor constatate cu ocazia controlului anterior, Secția pentru procurori apreciază că se impune ca repartizarea lucrărilor la specialiști să fie atributul exclusiv al șefului Serviciului, precum și modificarea art. 11 alin. (2) din O.U.G. nr. 43/2002 și art. 61 alin. (1) din Regulamentul de ordine interioară în vederea eliminării oricăror elemente de suspiciune legată de obiectivitatea rapoartelor de constatare întocmite de specialiști.

6. Controlul efectuat la Serviciul Registratură, grefă, arhivă și relații cu publicul a relevat că numai o parte din deficiențele constatate cu ocazia controlului din anul 2007 au fost remediate, demersurile întreprinse de factorii decizionali în acest sens realizându-se cu o anumită întârziere.

Astfel, audiențele au fost acordate, în continuare, în cea mai mare parte, de ofițerul de poliție judiciară, nefiind desemnat un procuror care să desfășoare această activitate.

De asemenea, sesizările care privesc fapte cu caracter penal se înregistrează în continuare în două categorii de registre, respectiv registrul R-13 și registrul R-19.

În ceea ce privește modul de înregistrare și soluționare a sesizărilor s-a constatat că sesizările primite on-line privind fapte de natură penală sunt apreciate ca anonime, chiar dacă petiționarii își declină datele de identificare – nume, prenume, adresă, telefon fix sau mobil, avându-se în vedere drept criteriu de apreciere a unor sesizări ca fiind anonime doar cel privind modalitatea de sesizare.

Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii și-a însușit obiecțiunea conducerii Direcției Naționale Anticorupție, apreciind că în mod greșit nu au fost considerate ca anonime sesizările primite on-line ce aveau trecute ca date de identificare doar numele și numărul de telefon al persoanei sau numele și adresa cuprinzând doar localitatea de domiciliu.

O altă categorie de înregistrări și soluționări greșite au constituit-o sesizările on-line în care se reclamă fapte de corupție, dar la care se răspunde petenților că faptele reclamate nu sunt de competența Direcției Naționale Anticorupție.

În ceea ce privește această categorie de înregistrări, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii și-a însușit obiecțiunea conducerii Direcției Naționale Anticorupție, apreciind că în mod greșit s-a reținut soluționarea unei sesizări on-line conținând indicii penale, în fapt s-a solicitat emitentului să precizeze aspectele penale necesare stabilirii competenței.

Pentru remedierea deficiențelor constatate și eficientizarea activității Serviciului, Secția pentru procurori apreciază că se impune modificarea art. 155 din Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție pentru a fi în acord cu dispozițiile Regulamentului de ordine interioară a parchetelor, aprobat prin ordinul 529/C din 21 februarie 2007 al Ministrului Justiției, publicat în Monitorul Oficial nr. 154 din 05 martie 2007; înregistrarea sesizărilor referitoare la fapte de natură penală să se realizeze doar în registrul R-13, indiferent de modalitatea de sesizare; suplimentarea schemei de personal a Serviciului de registratură cu un număr de procurori care să asigure desfășurarea în condiții optime a activității; selectarea și repartizarea corespondenței să fie efectuată de un procuror cu experiență și nu de către un ofițer de poliție judiciară, pentru evitarea

unor interpretări eronate a calificării obiectului petiției, a destinatarului acesteia și a îndrumării corecte a justițiabililor; trimiterea sesizărilor formulate de persoane identificabile către parchetul competent, în cazul în care faptele reclamate nu sunt de competența Direcției Naționale Anticorupție, indiferent de modalitatea de sesizare; clasarea sesizărilor anonime referitoare la fapte de natură penală în conformitate cu dispozițiile art. 7 din Legea nr. 233/2002, pentru asigurarea unei reglementări unitare.

Cu privire la activitatea managerială a procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, verificările efectuate au relevat faptul că domnul Daniel Morar a dovedit reale aptitudini manageriale, prin folosirea adecvată a resurselor umane și materiale și realizarea unei coordonări corespunzătoare a întregii activități a Direcției Naționale Anticorupție.

De asemenea, verificările efectuate au relevat faptul că, în perioada iunie 2007 - iulie 2008 procurorul șef adjunct Mircea Ioan Zărie împreună cu ceilalți procurori cu rol decizional din conducerea direcției și a secțiilor pe care le coordonează, a luat măsuri pentru valorificarea constatărilor și remedierea deficiențelor reținute cu ocazia controlului anterior, într-o perioadă scurtă de timp, de la data aprobării raportului de către Secția pentru procurori din cadrul Consiliului Superior la Magistraturii, realizând și o bună comunicare instituțională și interpersonală care se manifestă atât pe linie verticală cât și orizontală

În ceea ce privește activitatea managerială a procurorului șef adjunct Gâlcă Carmen Argentina, verificările efectuate au evidențiat faptul că a desfășurat o bună activitate managerială, deși a avut multiple atribuțiuni, inclusiv la comisia de evaluare a procurorilor, luând măsuri pentru remedierea deficiențelor constatate la controlul precedent.

Față de cele expuse, având în vedere atât actul de control al Inspecției Judiciare - Serviciul Inspecție judiciară pentru procurori, cât și obiecțiunile formulate de Direcția Națională Anticorupție, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, urmează a aproba Raportul de control efectuat la Direcția Națională Anticorupție - Structura centrală și a admite, în parte, obiecțiunile formulate de Direcția Națională Anticorupție, apreciindu-le ca fiind întemeiate.

Totodată, pentru evaluarea activității Direcției Naționale Anticorupție în urma controalelor efectuate, avându-se în vedere cerințele din Raportul de țară referitoare la lupta anticorupție, membrii Secției pentru procurori au solicitat Procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție situația rechizitoriilor întocmite de Direcția Națională Anticorupție – Structura centrală în perioada 11.08.2005 – 11.08.2008, precum și a modului de soluționare a acestora de către instanțele de judecată.

Pentru aceste considerente, în temeiul dispozițiilor art. 40 lit. k) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți,

SECȚIA PENTRU PROCURORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art. 1 - Aprobă Raportul de control efectuat la Direcția Națională Anticorupție – Structura centrală.

Art. 2 – Admite, în parte, obiecțiunile formulate de conducerea Direcției Naționale Anticorupție, ca întemeiate, în mod greșit reținându-se:

- în cadrul secțiunii raportului privind Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, existența a două dosare considerate a constata menținerea practicii de neînregistrare în Registrul penal al dosarelor penale transmise spre soluționare de către alte structuri de parchet, trimiterea unei sesizări Serviciului Teritorial Brașov, deși respectiva unitate de parchet nu deține în organizare un serviciu de investigații întrucât, la unitățile teritoriale unde numărul polițiștilor este mic și, potrivit legislației nu pot fi organizați sub forma serviciilor, aceștia desfășoară totuși activități de investigație și activități de urmărire penală delegate de procuror, luarea măsurii trimiterii a trei dosare la serviciile teritoriale după o lungă perioadă de timp, întrucât două dintre acestea sunt motivate obiectiv și nu au avut la bază stabilirea competenței teritoriale, iar cel de-al treilea a fost trimis structurii teritoriale la 10 zile de la înregistrare;

- că numărul cauzelor soluționate la Secția de combatere a infracțiunilor de corupție săvârșite de militari, nu este de 111, numărul corect fiind de 114 dosare;

- în cadrul secțiunii raportului privind Serviciul Registratură, Grefă, Arhivă și Relații cu Publicul, soluționarea unei sesizări on-line conținând indicii penale, întrucât, în fapt, s-a solicitat emitentului să precizeze aspectele penale necesare stabilirii competenței, precum și neconsiderarea ca anonime a sesizărilor primite on-line, ce aveau trecute ca date de identificare doar numele și numărul de telefon al persoanei sau numele și adresa cuprinzând doar localitatea de domiciliu.

Art. 3 - Solicită Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție situația rechizitoriilor întocmite de Direcția Națională Anticorupție - Structura Centrală, în perioada 11.08.2005 -11.08.2008, precum și a modului de soluționare a acestora de către instanțele de judecată.

Art. 4 - Prezenta hotărâre se comunică Inspecției Judiciare, în vederea luării măsurilor legale.

Data în București, la data de 09 Octombrie 2008

 Vicepreședinte,
Procuror Gratișana ISAC